

Galambos Márta (1926 – 2012)

Galambos Márta – Jászay-Szilágyi Márta – gyermekkorát a Szabolcs megyei Leveleken töltötte, anyai nagyszülei birtokán. Édesanyja férje korai halála után két kislányával költözött Levelekre. Középiskoláját a budapesti Baár–Madas Református Gimnáziumban végezte 1936–1944 években. A háborút követően a család birtokát elveszték, s Márta – tartva a további megtorlásoktól – Angliába ment, ahol szakácsnőként helyezkedett el. Német és francia nyelvtudása mellett az angol nyelvet is elsajátította. Kissé kalandos Törökországi tartózkodása után, ahol a francia nyelvtudása révén kapott állást, 1952-ben Svájcban, Bázelen telepedett le, családi kapcsolata révén mint svájci állampolgár.

Itt ismerte meg férjét, Galambos Gyulát, aki 1943-ban ösztöndíjasként ment Svájcba, majd az egyetemet folytatva nem tért vissza Magyarországra. Három gyermekük született: Éva, András és Miklós. 1977 júliusában András fia közúti balesetben hunyt el.

Márta a gyermekei mellett is vállalt különféle munkákat: férje építészirodájában és más hivatalokban, volt eladó és manöken is. Pax Romana 1991-es hazatelepülése után az egyesületi munkában férjét is segítette.

1956-ban a Galambos család otthona volt a központja a bázeli magyar menekülteknek.

A család 1962-től látogatott haza. Az 1989 utáni rendszerváltozást követően ezek a látogatások gyakrabban lettek. A családi vagyon elvesztéséért kapott kárpótlásból Budapesten lakást vásároltak.

Férje halála utáni éveket egyre betegebben a svájci otthonukban, a Bazel melletti Arlesheimben és Budapesten töltötte.

Hosszú szenvedés után 2012 októberében hunyt el Arlesheimben.